

Це повітря — вино з льоднику...

Олекса Стефанович

Це повітря — вино з льоднику,
Що було закорковане роки.
Так дзвенять у морозному кроки,
Мов по мідному йдеш хіднику.

А раптовні сиренні гудки —
Голосні, як, здається, ніколи...
Як яскраво вогні покололи
Темноликі дзеркала ріки!

Чи ясніше вони угорі,
Чи ясніш засвітились одбиті?..
Як нові або щойно обмиті,
Кришталіють нічні ліхтарі.

О, як добре мені, що оден,
І як легко мені, що голоден,—
Тільки синії вина безоден,
Тільки срібнії сурми сирен!

Прага, 1930